

רשומות

ספר החוקים

20 ביוני 1963

395

כ"ח בסיון תשכ"ג

עמוד

86

חוק לתיקון פקודת המשטרה, תשכ"ג—1963

99

חוק עבודת הנוער (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963

חוק לתיקון פקודת המשטרה, תשכ"ג-1963 *

1.	בפקודת המשטרה (להלן - הפקודה), ובכל חיקוק אחר, כל מקום שנאמר "מפקח מחוזי" "מפקד מחוז" או כיוצא בהם, קרי "מפקד משטרת מחוז".	שינוי חוק
2.	בסעיף 2 לפקודה, בהגדרת "מפקח כללי", במקום "הפקיד" יבוא "קצין המשטרה הגבוה".	תיקון סעיף 2
3.	בסעיף 9 של הפקודה, במקום "בששת החדשים הראשונים" יבוא "בשנים עשר החדשים הראשונים".	תיקון סעיף 9
4.	בסעיף 18 לפקודה -	תיקון סעיף 18

(1) במקום סעיף קטן (5) יבוא:

"(5) (א) על שפיטה בבית דין למשמעת יהולו ההוראות שבתוספת.
 (ב) המפקח הכללי רשאי למנות שוטר מדרגת מפקח ומעלה והוא עורך דין, לשמש יועץ משפטי לבית דין למשמעת; יועץ משפטי כאמור יהא רשאי, כל אימת שמצא לנכון, להשמיע במהלך הדיון לפני בית הדין דעתו בשאלות משפטיות וסדרי נוהל וראיות."

(2) בסעיף קטן (7) יימחקו המלים "ובהתחשב עם הוראות סעיף קטן (8) מסעיף זה מבטרין אותו מחיל המשטרה";

(3) לאחר סעיף קטן (9) יבוא:

"(10) הרישות אשר אישרה את פסק הדין, או שינתה אותו, רשאית אם הורשע הנאשם, לפטרו מחיל המשטרה, ובלבד שקצין משטרה גבוה לא יפוטרו אלא באישורו של שר המשטרה.

(11) דין בית דין למשמעת נאשם ליותר משלושת חדשי מאסר, רשאי הנאשם וכן המפקח הכללי לערער על פסק הדין לפני בית דין לערעור בהתאם לתוספת; ערעור הנאשם, אין פסק הדין של בית דין למשמעת טעון אישור לפי סעיף זה, ואין הוראות הסעיפים הקטנים (9) ו-(10) הלוח עליה; אלא שאם לא יצא זכאי בערעור, רשאי שר המשטרה לפטרו מחיל המשטרה."

5. במקום סעיף 19 לפקודה יבוא:

"השעיית שוטר 19. שוטר שמתגלה בגדו הקירה על ביצוע עוון או פשע, או עבירה משמעותית, רשאי המפקח הכללי להשעותו ממשורתו ובלבד שאם היה קצין משטרה גבוה, לא יושעה אלא באישורו של שר המשטרה."

6. בסעיף 51 לפקודה יימחקו הסעיפים הקטנים (2), (3) ו-(4), והמקומם יבוא:

"(2) שר המשטרה ושר הבטחון רשאים, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, לקבוע תקנת בדבר הנהלתו ומשמעתו של חיל משטרה שהוכרז עליו כאמור בסעיף קטן (1), וכן להחיל עליו את הוראות חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, כולן או מקצתן, בשינויים שייקבעו, והוראותיה של פקודה זו ימשיכו לחול עליו בכפוף להוראות התקנות לפי סעיף קטן זה."

* נתקבל בכנסת ביום י"ט בסיון תשכ"ג (11 ביוני 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 515, תשכ"ג, עמ' 208.
 1 חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1124.
 2 ס"ח 189, תשט"ו, עמ' 171.

7. בסוף הפקודה תבוא תוספת זו:

תוספת

תוספת

(סעיף 18 (5) לפקודה)

פרק א': דיון בבית דין למשמעת

תנודות

אי תלותם של שופטים

מעצר ללא פקודת מעצר

פקודת מעצר של קצין משטרה

אישור פקודת מעצר

הקפה של פקודת מעצר של קצין משטרה

הארכת תוקף פקודת מעצר

פסודת מעצר של נשיא בית הדין

מעצר פתוח

עריכת כתב אישום

חוכן כתב האישום

1. במרק זה -

"שופט" - חבר בית דין למשמעת, לרבות הנשיא;

"חובע" - קצין משטרה שנתמנה על ידי המפקח הכללי לשמש חובע בבית דין למשמעת; "סניגור" - עורך דין המייצג את הנאשם לפי בחירתו בבית דין למשמעת, וכן עורך דין או שומר המייצג את הנאשם על פי מינוי של המפקח הכללי, או של בית הדין; "בית דין" - בית דין למשמעת שהוקם לפי סעיף 18 לפקודה.

2. בעניני שפיטה אין על שופט מרות זולת מרותו של הדין, ואין הוא נתון למרות כל שהיא של מפקדיו.

3. מי שנעצר לפי הפקודה והוא מוחזק במעצר יש לקבל עליו פקודת מעצר תוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר תוך עשרים וארבע שעות מעת מעצרו - ישוחרר.

4. קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה רשאי לתת פקודת מעצר על שוטר הנמוך ממנו בשתי דרגות לפחות, המפקח הכללי רשאי לתת פקודת מעצר על כל שוטר, שגששו או נאשם בעבירה; פקודת המעצר תיערך בכתב ותיחתם על ידי נותן פקודת המעצר.

5. קצין משטרה שנתן פקודת מעצר כאמור בסעיף 4 יגישנה מיד, בהתאם לפקודות המשטרה, לאישורו של קצין משטרה אחר שדרגתו אינה למטה מדרגת ניצב-משנה.

6. תקפה של פקודת מעצר שניתנה לפי סעיף 4 יפקע בתום 48 שעות לאחר נתינתה, זולת אם אושרה לפני כן לפי סעיף 5 לתוספת.

7. אין להחזיק שוטר במעצר, לפי פקודת מעצר של קצין משטרה שנתאשרה, יותר משבעה ימים מיום נתינתה; אולם אם סבור נותן הפקודה כי יש צורך להאריך את המעצר, רשאי הוא, בהתאם לפקודות המשטרה, לאחר אישורו של קצין משטרה שדרגתו אינה למטה מדרגת ניצב-משנה, להאריך את תוקף הפקודה לתקופה נוספת שלא תעלה על שבעה ימים.

8. (א) הורכב בית דין, רשאי נשיא בית הדין, בכל עת מיום שהוחל בדיון, ליתן פקודת מעצר על הנאשם ותקפה יהיה עד מתן גזר הדין אם לא בוטלה לפני כן.

(ב) נידון הנאשם למאסר, יכול נשיא בית הדין ליתן פקודת מעצר כאמור אף לאחר מתן גזר הדין, שתקפה יהיה עד לאישור פסק הדין על ידי הרשות המאשרת או עד להרכבת בית דין לערעור אם לא בוטלה לפני כן; אולם תקפה לא יעלה על 30 יום לאחר מתן גזר הדין או לאחר הגשת כתב ערעור על ידי הנאשם.

9. מי שמוסמך ליתן פקודת מעצר או לאשרה רשאי, חלף זאת, לצוות על החזקת העציר במעצר פתוח.

10. המפקח הכללי, או קצין משטרה שהוסמך על ידיו, יערוך כתב אישום נגד נאשם; כתב האישום יוגש לבית הדין והעתק ממנו יימסר לנאשם.

11. כתב האישום יכלול את הפרטים המנויים להלן:

(1) שם בית הדין שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;

- (2) שם הנאשם ושם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
- (3) פירוט העבירה או העבירות המיוחסות לנאשם וסעיפי הדין הקובעים אותן;
- (4) פרטים הדרושים כדי להעמיד על טיב האשמה;
- (5) שמותיהם של כל העדים שתקרא התביעה להעיד במשפט, אולם – בכפוף לאמור בסעיף 50 – אין פוטלים כתב אישום אם לא נכללו בו שמות העדים כאמור.
12. עם מסירת העתק כתב האישום לנאשם יש להודיע לו כי הוא או סניגורו רשאים לעיין בחומר הראיות שבידי התביעה ולהעתיק ממנו פרטים חוץ מאותם פרטים שהמפקח הכללי אסר מטעמי בטחון או טובת הציבור את העיון בהם כאמור, ואולם לא יובא מטעם ותביעה לפני בית הדין הרגומי שלא עמד לעיין הנאשם או בא כוחו קודם לכן.
13. כתב אישום שהוגש לבית הדין ניתן לביטול על ידי המפקח הכללי כל עוד לא הוכרע הדין; בוטל כתב האישום כאמור והיה הנאשם במעצרו, ישתחרר ממעצרו וזולת אם הוא עצור בשל עבירה שאיננה נשוא כתב האישום.
14. הורכב בית דין והוגש לו כתב האישום, יזומן בית הדין בצד זימון חתום על ידי המפקח הכללי או מטעמו; צד הזימון יקבע את מקום כינוסו של בית הדין ותאריך תחילת הדיון, ויחייב את כל המשתתפים במשפט שיפורטו בצד להתייצב במקום ובזמן הקבועים בו; כן יכול צד הזימון לכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לענין.
15. נאשם לפני בית דין רשאי לנהל את הגנתו בעצמו או על ידי סניגור.
16. בתור לו הנאשם סניגור שאיגו יכול להתייצב במשפט בזמן שנקבע לתחילתו וביקש לדחות את המשפט בגלל זה, רשאי בית הדין לסרב לבקשה.
17. לא בתור לו הנאשם סניגור לעצמו, ימנה לו המפקח הכללי לפני תחילת הדיון עורך דין או שוטר יודע דין להגן עליו באותו בית דין, ומשהתחיל הדיון, רשאי בית הדין עצמו לעשות זאת אם נראה לו הדבר דרוש לעשיית משפט צדק; אולם אין למנות לסניגור שוטר יודע דין אם הודיע הנאשם שהוא מסרב למטור לידו את הגנתו.
18. סניגורו של נאשם שנבחר על ידו, רשאי לייצגו לפני בית הדין אם הגיש לבית הדין כתב הרשאה חתום על ידי הנאשם, או אם הצהיר הנאשם לפני בית הדין ובפני הסניגור כי הרשת אותו להיות סניגורו; סניגור שנתמנה, רשאי לייצג את הנאשם מיד לאחר מינויו. כתב הרשאה כאמור פטור ממש כוללים.
19. (א) משפט לפני בית דין ייערך בדלתיים פתוחות וזולת אם החליט המפקח הכללי על עריכתו בדלתיים סגורות, משום שהדבר זרוש לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה.
(ב) החליט המפקח הכללי על עריכת משפט בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני אדם להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.
20. (א) בית דין רשאי להחליט, בכל שלב של הדיון, מגימוקים שיירשמו בהחלטתו, על עריכת המשפט, כולו או חלק ממנו, בדלתיים סגורות, אם הדבר זרוש, לדעתו, לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה, בטובת הציבור או במשמעת המשטרה.
(ב) החליט בית הדין על עריכת המשפט בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

מסירת העתק כתב האישום לנאשם

ביטול כתב אישום

זימון בית הדין

סניגור לפי בחירת הנאשם

סירוב לדחות משפט

מינוי סניגור

מאומתי מורשה סניגור לייצג

סגירות משפט בבית הדין

החלטת בית הדין על משפט בדלתיים סגורות

מסירת כתב אישום לנאשם	21. (א) העתק כתב האישום יימסר לנאשם בהקדם האפשרי, ומשניתן צו זימון יימסר לו העתקו מיד. (ב) נאשם זכאי לדרוש שמשפטו לא ייערך לפני תום עשרה ימים מיום שבמסר לו העתק כתב האישום.
	(ג) המוסר לנאשם העתק כתב האישום יודיע לו על זכותו לפי סעיף קטן (ב) וכי הוא רשאי לבחור לו סניגור ולהזמין עדים להגנתו. (ד) על אף דרישתו של נאשם לפי סעיף קטן (ב), רשאית הרשות המזמנת, אם ראתה צורך בכך בגלל נסיבות מיוחדות שתפרט בצו הזימון, להורות על עריכת המשפט כמועד מוקדם יותר, ובלבד שלא יקדם משכעים ושתיים שעות מעת מסירת העתק כתב האישום לנאשם.
	(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מטמכותו של בית הדין לדחות את המשפט מטעמים הנראים לו, ובכלל זה על מנת לאפשר לנאשם להכין את הגנתו. 22. בית הדין רשאי להרחיק, לזמן שימצא למתאים, נאשם המפריע למהלך הדיון, או המתנהג בצורה הטועת בכבוד בית הדין.
הרוחק נאשם מאילם בית הדין	23. כל הליך שלא בפני הנאשם מחמת שהורחק כאמור בסעיף 22 רואים אותו כאילו היה בפניו, ובית הדין יקבע סידורים שלפיהם יובאו ההליכים האמורים לידיעת הנאשם.
הליכים בהעדר הנאשם	24. נשיא בית הדין ינהל את הדיון בישיבות בית הדין, והוא רשאי להורות כל הוראה הדרושה לקיום הסדר במקום המשפט, לרבות הוראה להרחיק ממקום המשפט אדם המפריע למהלך הדיון או המתנהג בצורה הפוגעת בכבוד בית הדין.
ניהול הדיון	25. עבר אדם על הוראות סעיף 24, פרט לפסקה (1) לסעיף קטן (א) שבו, יכול בית הדין שלגביו עבר הנאשם את העבירה לשפטו עליה לאחר שהזהירו, ונתן לו שהות לחזור בו, ובלבד שלא יטיל עליו עונש חמור ממאסר עשרה ימים; הוראה זו אינה באה לגרוע מהוראות כל דין בדבר הבאת העבריין לדין על עבירה כאמור.
שפיטה מיידית של נאשם בבזיון בית הדין	26. נאשם שאינו יודע עברית, ימנה לו נשיא בית הדין מתרגם, לתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית הדין; יכול הנאשם לוותר על תרגום כל חלק של הנאמר במהלך הדיון או של החלטות כאמור.
מתרגם לנאשם	27. עדות הגמסרת, ברשות בית הדין, שלא בעברית תתורגם על ידי מתרגם.
עדות שלא בעברית	28. דין מתרגם כדין עד, אם אין כוונה אחרת משתמעת מהוראות תוספת זו בענין עדים.
דין מתרגם כדין עד	29. בכל משפט יירשם פרוטוקול בידי נשיא בית הדין או בידי רשם שמינה נשיא בית הדין, ויחתם בידי מי שרשמו; נרשם הפרוטוקול בידי רשם, יחתום עליו גם נשיא בית הדין לאחר שבדק ומצא שהרישום נכון.
רישום פרוטוקול	30. פרוטוקול המשפט יכלול — (1) שם בית הדין ושמותיהם של חברי בית הדין, התובע, הרשם והמתרגם שהשתתפו במשפט; (2) תאריך כל ישיבת ומקומה; (3) שם הנאשם ושם סניגורו, אם היה לו סניגור; (4) המלים שבהן נשאל הנאשם אם הוא מודה באשמה ותשובתו;
תוכן הפרוטוקול	

(5) בקשות הצדדים ועיקר טענותיהם, וכן דבריו של היועץ המשפטי לבית הדין;

(6) שמות העדים, אם העידו בשבועה או בדרך אחרת, ותוכן העדות;

(7) החלטות בית הדין, לרבות פסק הדין, על נימוקיהן;

(8) כל דבר אחר שלדעת נשיא בית הדין צריך להיות כלול בפרוטוקול, לשלמות מהלך הדיון.

31. כתב האישום, מסמכים שהוגשו ונתקבלו על ידי בית הדין וכל מסמך אחר הנוגע לאותו ענין ואשר לא הוגש כחומר ראיה, יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו. צירוף מסמכים לפרוטוקול

32. כל צד, לרבות היועץ המשפטי לבית הדין, רשאי לבקש מבית הדין בפניו הצד השני לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו. תיקון פרוטוקול לפני מתן גזר דין

33. ניתן גזר הדין, אך טרם אושר, שונה או כוּטל על ידי הרשות המאשרת, או טרם עברה התקופה להגשת ערעור, רשאי כל צד, לרבות היועץ המשפטי לבית הדין, לבקש מנשיא בית הדין לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו, ונשיא בית הדין, לאחר שנתן לצד השני הזדמנות להשמיע דברו, יתקן את הרישום אם קיבל לכך את הסכמתם של רוב השופטים שישבו בדיון. תיקון פרוטוקול לאחר גזר דין

34. כל תיקון של פרוטוקול, וכן דעתו החולקת של שופט על תיקון, יירשם בפרוטוקול ויחתם בידי נשיא בית הדין. רישום תיקון

35. הדיון ייפתח בזיהוי הנאשם על ידי בית הדין; לשם כך ישאל נשיא בית הדין את הנאשם פרטים שיש בהם כדי לזהותו, כגון: שמו, שם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו, יחידתו ושם אביו. זיהוי הנאשם

36. סירב הנאשם למסור פרט שנשאל עליו לפי סעיף 35 רשאי בית הדין להמשיך בדיון ועל התובע להוכיח – עד תום פרשת התביעה – את אותם פרטי הזיהוי הדרושים להוכחת אשמתו של הנאשם. חונת התביעה לזהות

37. (א) לאחר הזיהוי יקרא נשיא בית הדין את כתב ההרכב של בית הדין וישאל את הנאשם או את סניגורו אם יש בפיו התנגדות לפי סעיף 18 (4) לפקודה. קריאת כתב ההרכב והתנגדות לשופט

(ב) היתה בפיו התנגדות כאמור, ולא קיבל אותה בית הדין, וישא הנאשם להגיש את טענות התנגדותו למפקח הכללי ובית הדין ישהה את הדיון עד להכרעתו של המפקח הכללי.

(ג) החליט המפקח הכללי לקבל את ההתנגדות, ימגה שופט אחר.

38. (א) משנכתימה פרשת הרכב בית הדין יקרא נשיא בית הדין את כתב האישום ויסביר לנאשם את מהות האשמה. קריאת כתב האישום וטענות מקדמיות

(ב) לאחר מכן יודיע בית הדין לנאשם על זכותו לטעון טענות מקדמיות אלו:

(1) חוסר סמכות לבית הדין;

(2) זיכוי קודם או הרשעה קודמת;

(3) התיישנות העבירה;

(4) כתב האישום אינו מגלה עבירה;

(5) פגם או פסול בכתב האישום.

	(ג) לא טען הנאשם או סניגורו בשלב זה טענה מקדמית, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בכל שלב אחר של המשפט. אולם אין הוא רשאי לעשות כן לגבי הטענות המקדמיות המפורטות בפסקאות (4) ו-(5) לסעיף קטן (כ) אלא ברשות בית הדין.
דיון בטענה מקדמית	39. בית הדין שנטענה בפניו טענה מקדמית יחליט בה לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחות את הטענה גם בלעדי זאת; כן רשאי בית הדין להשהות את מתן החלטתו בטענה מקדמית עד לשלב אחר של הדיון, אם אין בידו להחליט עליה מיד.
החלטה בטענה מקדמית	40. החליט בית הדין לקבל טענה מקדמית, יצווה על תיקון כתב האישום או על ביטולו, הכל לפי הענין; ביטל את כתב האישום – ישוחרר הנאשם אלא אם ציווה בית הדין על המשכת מעצרו; החליט בית הדין החלטה אחרת – ימשיך בדיון.
הודאה באשמה או כפירה בה	41. (א) לא גטענה טענה מקדמית, או נטענה ונדונה הטענה וכית הדין לא כיטל את האשמה – ישאל נשיא בית הדין את הנאשם אם הוא מודה באשמה ואם לאו. (ב) הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה: (1) שהוא מודה באשמה; (2) שהוא כופר באשמה; (3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות, או בחלק מהעובדות, שהובאו בקשר למעשה שהוא נשוא האשמה.
חזר תשובה – כפירה	42. לא השיב הנאשם לשאלת נשיא בית הדין לפי סעיף 41 – רואים אותו כאילו כפר באשמה.
שינוי התשובה	43. ברשות בית הדין רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף 41 (ב).
החלטת בית הדין בהודאת הנאשם	44. (א) השיב הנאשם שהוא מודה באשמה – רשאי בית הדין, מנימוקים שיירשמו, לא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה, או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצויינו על ידי בית הדין. (ב) לא החליט בית הדין שלא לקבל את ההודאה – רואים את האשמה כמוכחת ובית הדין ירשיע את הנאשם על פי הודאתו. (ג) לפני הרשעתו של הנאשם יתאר התובע בפני בית הדין את עובדות המקרה; חלק הנאשם על תיאור העובדות, כולן או מקצתן, ובית הדין לא הרשה על פי סעיף 43, רשאי בית הדין להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.
החלטת בית הדין לאחר כפירת הנאשם	45. כפר הנאשם באשמה, או שרואים אותו, לפי חוק זה, כאילו כפר בה, פותחים בפרשת התביעה.
החלטת בית הדין לאחר הודאה בעובדות	46. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות, כאמור בפסקה (3) לסעיף 41 (כ), או שהחליט בית הדין, לפי סעיף 44 לראותו כאילו עשה כן – רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם. (ב) עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, רשאי בית הדין לדרוש את הוכחתה על ידי התובע על אף האמור בסעיף קטן (א), ואם דרש כן – אין רואים אותה כמוכחת עד שיוכיחנה התובע.
סדרי הדיון לאחר הודאת חלק מהנאשמים	47. היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית הדין להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה כאמור בסעיף 44 ולהטיל עליו ענשו מיד או להשהות את ההרשעה

עד להכרעת דינם של כל הנאשמים; אך אם נקרא נאשם כזה להעיד במשפט, ירשיע אותו ויטיל עליו ענשו לפני שייקרא להעיד.

48. היו במשפט נאשמים אחדים, רשאי בית הדין, בכל שלב של הדיון שלפני הכרעת הדין, להורות על משפט נפרד לאחד או לאחדים מהם, ולהמשיך במשפטם של הנאשמים הנותרים.

הפירות המשפט

49. הורה בית דין להפריד את המשפט, יכול בית הדין שהורכב לצורך המשפט הנפרד לנהל בין על פי כתב האישום המקורי ובין על פי כתב אישום חדש; הוגש כתב אישום חדש, רואים כתאריך הגשתו את התאריך שבו הוגש כתב האישום המקורי לבית הדין שהחליט על משפט נפרד.

סדרי הדין במשפט שהופרד

50. נפתחה פרשת התביעה לפי סעיף 45, יכול התובע להביא לפני בית הדין את עדי התביעה -- בין ששמוניהם נכללו בכתב האישום ובין אם לאו -- ואת יתר ראיותיו, ורשאי הוא, לפני שיביא עדים, לומר דברי פתיחה לפרשת התביעה; אולם מקום ששמו של עד תביעה לא נכלל בכתב האישום, ידוה בית הדין את המשך הדיון, לפי בקשתו של הנאשם, לזמן סביר.

פרשת התביעה

51. (א) ענו סיומ פרשת התביעה ורשאי הנאשם או סניגוריו לטעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה.

טענת חוסר אשמה

(ב) בטענה טענה לפי סעיף קטן (א), רשאי התובע להשיב עליה.

(ג) בטענה טענה לפי סעיף קטן (א) והיה בית הדין סבור כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה -- יזכה את הנאשם; ובית הדין רשאי לעשות כן, אף אם לא טען הנאשם או סניגוריו כאמור.

52. לא זוכה הנאשם על פי סעיף 51, יסביר לו נשיא בית הדין כי הרשות בידו, תוך כדי פרישת ההגנה, לנהוג באחת מאלה:

תחילתו של פרשת ההגנה

(1) לשתוק;

(2) להשמיע את דברו ממקומו, ואם יעשה כן -- לא יחקר במה שיאמר;

(3) להעיד מדוכן העדים, ואם יעשה כן -- דינו כדין עד הגנה.

53. לאחר דברי נשיא בית הדין כאמור בסעיף 52 יכול הנאשם או סניגוריו להביא לפני בית הדין עדי הגנה ושאר ראיות ההגנה; ורשאי הוא, לפני שיביא עדים, לומר דברי פתיחה לפרשת ההגנה.

פרשת ההגנה

54. (א) בית הדין רשאי להזמין כל עד בתור עד בית הדין, אסילו כבר נשמעה עדותו בבית הדין, אם ויאה צורך בכך לבירור המשפט.

ראיות מטעם בית הדין

(ב) עשה בית הדין כאמור לאחר תום פרישת ההגנה רשאית ההגנה להביא ראיות לסתור ראיות שנתקבלו בגד הנאשם לפי סעיף קטן (א).

55. (א) בית הדין רשאי להרשות לתביעה, בין לאחר תום פרישת ההגנה ובין לאחר שהושמעו עדים לפי סעיף 54 (ב), להניא ראיות לסתור נקודות שנתעוררו באותן הראיות ואשר התביעה לא יכלה לצפותן מראש.

ראיות נוספות מטעם התביעה

(ב) הורשתה התביעה להביא ראיות לאחר שנתקבלו ראיות מטעם בית הדין, שומעין את ראיותיה תחילה ואחר כך את ראיות ההגנה אם רצתה בכך.

	6	
	5	הביאה התביעה ראיות לפי טעיה 55 (א), רשאית ההגנה להביא ראיות לטחור ראיותיה של התביעה שהובאו כאמור, אף אם השתמשה בזכותה לפי טעיה 54 (ב).
ראיות מטעם ההגנה לאחר ראיות נוספות מטעם התביעה	57	בית הדין יכול לחזור ולהשתמש בטמכותו לפי טעיה 54 ככל עת עד להכרעת הדין.
טמכות בית הדין לשמוע ראיות מטעמי עדות בשבועה	58	(א) כל עד יעיד בשבועה, אלא אם כן נוכח בית הדין, כי אמונתו הדתית של העד אוסרת עליו שבועה, או כי אין לו לעד כל אמונה דתית, ובמקרים אלה יעיד על פי הן-צדק. (ב) קטין שבית הדין סבור שאינו מבין מהותה של שבועה, רשאי בית הדין, אם נוכח שיש צורך לשמוע עדותו, לגבות עדותו שלא בשבועה. (ג) עד שבא להעיד יישבע או יצהיר בהן-צדק להעיד אמת, את האמת כולה ואת האמת בלבד.
סדר גביית עדות	59	זוה סדר גביית עדות: (1) העד נחקר תחילה על ידי בעל הדין שביקש את שמיעת העד; אחריו רשאי בעל הדין היריב, בכפוף לטעיה 61 לחקור את העד הקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו הקירה חוזרת; סיימו בעלי הדין את הקירתם, רשאי בית הדין לחקור את העד, אולם להבהרת ענין רשאי הוא לשאול אותו שאלות גם לפני סיום הקירתם; חקר בית הדין עד לאחר שהקרוהו בעלי הדין, רשאי הוא להרשות להם לחקרו נוספות מטעמם, להבהרת ענין שנמצא בהקירתו של בית הדין; (2) עד שהוזמן לפי החלטת בית הדין, כאמור בטעיה 54 (א), נחקר תחילה על ידי בית הדין, ואחריו כן רשאים בעלי הדין לחקרו, בסדר שיקבע בית הדין, הקירה שכנגד.
הקירה עדים	60	בחקירת עד לא ירשה בית הדין הקירה, שלפי דעתו אינה לענין הנדון ואינה הוגנת; ובפרט לא ירשה בית הדין הקירה שיש בה משום עלכון, הפחדה, התעיה או ביוש שאינם לענין הנדון ואינם הוגנים.
עדים נאשטט על נאשמים אחרים	61	מקום שיש נאשמים אחדים במשפט אחד, סדר הקירת העדים הוא — (1) בחקירה שכנגד — הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב-האישום; (2) בחקירה ראשית — ותחילה הנאשם, או סניגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).
זכות הקירה שכנגד במקרים מסוימים	62	סבור בית הדין כי עדו של אחד הנאשמים עלול להעיד נגד נאשם אחר, יכול הוא לסטות מן הסדר שנקבע בטעיה 61 ולהרשות לאותו נאשם אחר או לסניגורו לחקרו לא הקירה ראשית אלא הקירה שכנגד, לאחר שחקרוהו שאר הנאשמים הקירה ראשית ולפני התובע.
הבאת ראיות לפני הדיון לגופו של ענין	63	בית הדין רשאי להרשות לבעלי הדין להביא גם ראיות הדרושות לשם דיון בטענת התנגדות לשופט או בטענה מקדמית, וכן רשאי הוא להרשות להם להביא ראיות בדיבר כל מה שאמר הנאשם מחוץ לבית הדין והוגש כראיה.
טמכות לסרב להזמנת עדים	64	רשאי בית הדין לסרב לבקשה להזמין עד, אם הוא סבור שעדותו אינה שייכת לענין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת.

65.	רשאי בית הדין, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לשנות את כתב האישום על ידי תיקונו או החלפתו, כפי שימצא למתאים.	שינוי כתב האישום
66.	כתב אישום שתוקן או שהוחלף, רואים את הנאשם כאילו הובא לדין על אותו כתב אישום בתאריך שהובא לדין לפי כתב האישום המקורי.	תאריך ההגנה לדין באשמה חודשה
67.	בית הדין רשאי, בלי לשנות את כתב האישום, להרשיע נאשם בנסיון לבצע את העבירה שבה הואשם, או בשותפות לעבירה לאחר מעשה, או בעבירה אחרת בשל אותו מעשה, אף אם לא הואשם כך בכתב האישום, ובלבד שהאשמה שעליה הרשיע כאמור הוכחה על ידי הראיות שהובאו לפניו במהלך הדיון.	שינוי אשמה ללא שינוי כתב האישום
68.	נסתיימה פרשת ההגנה, רשאים התובע, ואחריו הנאשם או מניגוריו, להשמיע סיכומיהם.	סיכומים
69.	לאחר הסיכומים, ואם לא היו סיכומים – לאחר תום פרשת ההגנה, יחליט בית הדין בהחלטה מנומקת בכתב בהתאם לסעיף 78, אם יש להרשיע את הנאשם או לזכותו.	הכרעת הדין
70.	(א) בוטל כתב אישום לפני שהנאשם נקרא להשיב על האשמה, יבטל בית הדין את המשפט; בוטל כתב האישום לאחר שהנאשם נקרא להשיב על האשמה, לא יבטל בית הדין את המשפט אלא אם כן החליט לזכות את הנאשם. (ב) היה הנאשם במעצר, ישוחרר ממעצרו זולת אם הוא עצור בשל עבירה שאיננה נשוא כתב האישום.	ביטול המשפט
71.	התייעצות בית הדין היא סודית ולא ישתתפו בה אלא השופטים שישבו בדין.	התייעצות בית הדין
72.	בהתייעצות ישאל נשיא בית הדין לדעתם של השופטים לפי סדר דרגותיהם, החל בדרגה הנמוכה; נשיא בית הדין יביע דעתו לאחרונה.	סדר התייעצות
73.	כל שופט יצביע בכל שאלה המתעוררת תוך התייעצות בית הדין וטעונה החלטה.	השתתפות בהצבעה
74.	בית דין יחליט ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי טוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את טוג העונש או את מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו.	החלטות בית הדין
75.	הנימוקים להחלטת בית הדין, וכן לדעת המיעוט אם היתה, יפורטו בהחלטה, זולת פרט שיש בו כדי לפגוע בבטחון המדינה.	הנמקת החלטה
76.	החלטה של בית הדין ופסק הדין בכלל זה, תיחתם על ידי כל השופטים; היתה בהחלטה האמורה דעת מיעוט, יצויין בה כי ניתנה ברוב דעות מבלי לגלות את שמו של אותו בעל דעת מיעוט.	דעת מיעוט
77.	דעת המיעוט היא חלק מן הפרוטוקול ובית הדין יביאה לידיעת הצדדים ויקרא אותה יחד עם פסק הדין, אולם בית הדין לא יגלה את שמו של בעל אותה דעה.	מסירת דעת מיעוט לצדדים
78.	בנימוקי הכרעת הדין יצויינו העובדות שהוכחו לבית הדין והשיקולים שהגיעו אותו להגיע להחלטתו; הורשע הנאשם, יצויין בהכרעת הדין גם סעיף הוויקוק שלפיו הורשע, בין במפורש ובין באיזכור כתב האישום.	נימוקי הכרעת הדין
79.	הכרעת הדין תיקרא בפומבי ותסומן בתאריך הקריאה.	קריאת הכרעת הדין
80.	זוכה הנאשם, תהא הכוונה זו פסק הדין, ואם היה הנאשם במעצר בשל האשמה שעליה הובא לדין ישוחרר מיד, זולת אם היה עצור גם על עבירה אחרת שממנה לא זוכה.	פסק דין מוכה

81. הרשיע בית הדין את הנאשם. יביא התובע לידיעת בית הדין את גליון ההתנהגות של הנאשם, אם ישנו, ואת רשימת הרשעותיו הקודמות, והרשות בידו להביא ראיות שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מידת העונש; לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשירות להקל את העונש.
82. בסתימו ההליכים האמורים בסעיף 81 רשאים התובע, ואחרייו הנאשם או סניגורו, להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסניגור, יתן בית הדין לנאשם להגיד את דברו האחרון.
83. ענשו של נאשם שהורשע ייקבע בגזר הדין שיצורף להכרעת הדין ושניהם יהוו את פסק הדין; גזר הדין ייקרא בפומבי ויסומן בתאריך קריאתו.
84. היה המשפט בדלתיים טגורות, רשאי בית הדין לקבוע כי נימוקי ההכרעה או גזר הדין, כולם או מקצתם, לא ייקראו בפומבי, אולם במקרה זה הרשות בידי התובע וכידי הנאשם וסניגורו לעיין בהם.
85. היה פסק הדין טעון אישור או שהנאשם היה זכאי לערער עליו, יודיע על כך בית הדין לנאשם ולסניגורו.
86. (א) נפטר אחד השופטים של בית הדין לאחר שהורכב בית הדין, או נבצר ממנו לכהן כשופט מסיבה אחרת, מי שהרכיב את בית הדין יכול בו שופט אחר במקומו, ובית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע בהרכבו הקודם, אם לא התנגד לכך הנאשם.
- (ב) כלל מי שהרכיב את בית הדין שופט אחר, יחול סעיף 18 (4) לפקודה גם לגבי אותו שופט.
87. בכל ענין של סדרי דין שאין עליו הוראה בתוספת זו או בפקודה או בתקנות שהותקנו לפיה, ינהג בית הדין בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית משפט צדק, ובלבד שיגמק את החלטתו לענין זה.
88. דיני הראיות המחייבים בענינים פליליים כבתי המשפט של המדינה מחייבים כבית הדין והוא כשאין הוראה אחרת בתוספת זו.
89. לא יקבל בית הדין הודאת נאשם כראיה, אלא אם שוכנע כי ניתנה על ידי הנאשם מרצונו הטוב.
90. הודעת נאשם אחד שניתנה כחוק לפני מי שרשאי לגבות עדות על פי פקודת הפרוצי-דורה הפלילית (עדות)³, אינה כשרה לראיה נגד נאשמים אחרים.
91. טופס מודפס של פקודות המשטרה וכל טופס מודפס של פרסום אחר, שהוצא על ידי המפקח הכללי או מטעם המשטרה ואושר על ידי המפקח הכללי כפרסום רשמי לענין סעיף זה, המכילים פקודה, צו, הוראה או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה למתן הפקודה, הצו, ההוראה או המינוי ולתכנם.
92. מטמך הנחזה כמסמך שנחתם ביד שוטר במילוי תפקידו, והכולל פרטים בדבר הענינים המנויים להלן, ישמש ראיה לכאורה עליהם; ואלה הענינים:
(1) שירות במשטרה או העדר משירות כזה;
(2) היחידה שעמה נמנה אדם במשטרה;

³ חוקי איי, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 439.

- (3) עבירות שבהן הורשע אדם בשירות במשטרה;
- (4) תאריכי הקבלה למשטרה או השחרור ממנו;
- (5) דריגה או תפקיד במשטרה, או זמן קבלתו;
- (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם למשטרה;
- (7) מציאותו של כלי שיט מחוץ למימי חופין של מדינת ישראל;
- (8) שוויו הכספי של רכוש משטרה.

93. מסמך הנתון כהחלטת ביד שוטר, והמעיד שאדם נעצר או נאסר ביום פלוני ובמקום פלוני, ישמש ראיה לכאורה על כך; אולם בית הדין לא יקבל מסמך כאמור כראיה, אם הנאשם ירש שהחלטת יעיד בבית הדין, ובית הדין סבור כי לשם עשיית משפט צדק רצוי שהחלטת יעיד כאמור.

תפודת שוטר
כראיה על נאסר

94. (א) מסמך הנתון כמקודת קבצ או כמקודת שיגרה של יחידת משטרה או כפנקס, כיומן או כרישום אחר המתנהל על פי דין, על פי פקודת משטרה מוסמכת או על פי נוהל, יכול בית הדין לקבלו כראיה לכאורה על תבנו.

מסמכים
משטרהיים אחרים

(ב) "פנקס", "יומן" או "רישום אחר" לענין סעיף זה — בין שנערכו בכתב יד ובין שנערכו בדרך הדפסה, שכפול, צילום, כריסם ביקוב, סרט מגנטי או באמצעות כל מכשיר מכני חשמלי או אלקטרוני אחר.

(ג) קיבל בית הדין כראיה רישום אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הנאשם או התובע לדירוש שמי שרישמו יעיד בבית הדין, ובית הדין יענה לדרישה, אם הוא סבור כי לשם עשיית משפט צדק רצוי שהרישום יעיד כאמור.

95. טופס מודפס שבו נאמר כי הוא פרסום מן הפרסומים האמורים בסעיף 91 ויש עליו טמל מסמלי המשטרה — ישמש ראיה לכאורה שהוא פרסום כאמור.

חוק פירסום

96. מסמך שנעשה או שאושר בידי שוטר במילוי תפקידו, דין העתק ממנו, מאושר כהעתק נכון בהתיינות ידו או בהתיינות יד הממונה על שמירת המסמך, כזין המסמך המקורי, וחוקה עליו שהוא העתק נכון; אין בסעיף זה כדי לשלול מהנאשם או מסגורו את הזכות לעיין במסמך המקורי לפי כל דין.

העתק

97. פרוטוקול של בית דין ההחלטת בידי נשיא בית הדין ישמש ראיה הותכת על הדברים שנרשמו בו, אם לא הוכח שהפרוטוקול זויף.

פרוטוקול של
בית הדין

98. בעל דין במשפט בבית דין הרוצה להסתמך במשפט על מסמך הכשר כראיה לפי הוראות כל דין יגישנו לבית הדין.

הגשת מסמכים
לבית הדין

99. (א) מי שאיננו שוטר ועבר אחת העבירות האלה:

ביון בית הדין

(1) הוזמן כזין לכוא לפני בית דין ולא בא, או בא ועזבו לפני שקיבל וישות לעשות זאת, ולא הראה סיבה מספקת להעדרו;

(2) נדרש כזין על ידי בית הדין להשבע או להצהיר בהן צדק ולא עשה זאת;

(3) נדרש כזין על ידי בית הדין להמציא מסמך שברשותו, וללא הצדק חוקי לא המציא אותו;

(4) בהיותו עד בבית הדין לא השיב על שאלה שנדרש כזין להשיב עליה, או השיב ביוזעין השונה מתחמקת ללא הצדק חוקי;

(5) גרם הפרעה או הפסקה במהלך הדיונים של בית הדין.

דינו — מאסר שלוש חדשים.

	(ב) מי שאינו שוטר וביזה את בית הדין על ידי נקיטת לשון מעליבה או מאיימת, דינו — מאסר ששה חדשים.
	(ג) הסמכות לדון על עבירות לפי סעיף זה, היא בידי בית משפט השלום.
החזמת מכשירי עבירה	100. יצא נאשם חייב בדין בבית דין, רשאי בית הדין לצוות, כי מכשיר שבו הסתייע העבריין בביצוע העבירה יוחזרם, אף אם לא הוכחה בעלותו של העבריין על המכשיר.
הוצאת בית הדין על החזרת ירכוש	101. בתחייב נאשם בבית דין על עבירה לגבי רכוש לא לו, ומצאו ברישותו את הרכוש או חלק ממנו או דבר שנרכש תמורתו, רשאי בית הדין להורות בגזר דינו כי מה שנמצא ברישות העבריין כאמור יימסר למי שנראה כבעל הרכוש.
החזמת עד שאינו שוטר	102. (א) עד שאינו שוטר יוזמן בדרך שמוזמנים עדים לבית משפט השלום, ובשנינויים אלה: (1) החזמנה תהיה חתומה בידי נשיא בית הדין או בידי מי שהוסמך לכך על ידיו; (2) מוטרי החזמנה יכול להיות גם שוטר; (3) החזמנה תהיה על טופס שדוגמתו נקבעה על ידי המפקח הכללי.
צו להבאת עד שהוזמן ולא בא	(ב) שיעורי התשלומים שישולמו לעדים כאמור בתורת דמי נסיעה, שכר במלוא ודמי לינה יהיו כשיעורים המשתלמים בבתי המשפט. 103. עד כאמור בסעיף 102 שהוזמן לבוא ולא בא, והוכח לבית הדין כי הוזמן כהלכה, רשאי נשיא בית הדין, אם שוכנע כי אוחז אדם גמגע מלבוא בלא צידוק סביר, להוציא צו הכופה את העד להתייצב ולהעיד במקום ובזמן שהוזכרו בצו.
צו הבאת עד מתחמק	104. נשיא בית הדין רשאי, על סמך עדות בשבועה כי עד מתחמק במתכוון מליקבל החזמנה, להוציא צו הכאה נגד אותו אדם, בין בצירוף ברירה להוציא ערבות ובין בלא צירוף ברירה כזו.
ביצוע צו הבאה	105. צו הכופה עד להתייצב יוצא לפועל בדרך הקבועה לענין זה בבית משפט השלום בענין פלילי.
טפסי צווים לפי הסעיפים 103 ו-104	106. צווים לפי הסעיפים 103 ו-104 יהיו בטופס שייקבע על ידי המפקח הכללי.
התיישבות של עבירות	107. (א) עבירה מן העבירות המגויות בסעיף 18 (1) לפקודה והזקקות שהוזקקו על פיה, תחיישן אם עבר מיום ביצועה, הזמן המפורש בצודה: (1) עבירת עריקה — עשר שנים; (2) עבירה אחרת — שלוש שנים. (ב) תקופה בה געדר נאשם מן השירות ללא רשות או בה שהה בשבי האויב, לא תבוא במנין הזמנים המפורטים בסעיף קטן (א). (ג) אם תוך תקופת ההתיישנות הוגש כתב אישום לבית הדין או הוחל בהליך מטעם בית הדין, תתחיל תקופת ההתיישנות מיום ההגשה או תחילת ההליך. (ד) "הליך מטעם בית הדין" — לצרכי סעיף קטן (ג) — לרבות הוצאת החזמנה לנאשם כדין.
זכות ערעור	פרק ב': ערעור 108. המערער על פסק דין של בית דין למשמעת כאמור בסעיף 18 (11) לפקודה, יגיש כתב ערעור תוך 30 יום מיום קריאת גזר הדין, אם נקרא בפניו; לא היה המערער נוכח בשעת קריאת גזר הדין, תחול התקופה האמורה מן היום שנמסרה לו הודעה על גזר הדין.

- הצדדים לערעור 109. ערער הנאשם, יהיה המשיב קציין משטרה שנתמנה על ידי המפקח הכללי.
- כתב ערעור 110. (א) כתב ערעור יוגש לשר המשטרה במועד הקבוע בסעיף 108.
(ב) כתב ערעור יהיה חתום על ידי המערער או על ידי בא-כוחו ויפרט את נימוקי הערעור; לא פורטו בכתב הערעור נימוקים מספיקים, רשאי בית הדין לערעור להורות שיוגשו בכתב נימוקים נוספים, במועד שיקבע.
- הרכבת בית הדין לערעור 111. (א) נתקבל כתב ערעור, יודיע על כך שר המשטרה או מי שהוסמך על ידיו, לשר המשפטים.
(ב) בית דין לערעור ידון בשלושה.
(ג) שר המשפטים ימנה שופט מזוהי אשר יכהן כשופט בית הדין לערעור ויהא נשיאו.
(ד) שר המשטרה ימנה שני קציני משטרה אשר יכהנו כשופטי בית הדין לערעור.
- זימון בית הדין לערעור 112. בית דין לערעור יזמן בכתב זימון תחתום על ידי נשיאו; כתב הזימון יקבע את מקום מושבו של בית הדין ותאריך ותחילת הדיון והודעה על כך תישלח למערער ולמשיב.
- העברת פרוטוקול 113. זומן בית דין לערעור, יועבר אליו פרוטוקול המשפט שעליו הוגש כתב ערעור.
- פסק של בית דין לערעור 114. בית דין לערעור מוסמך לפסוק אחד מאלה:
(1) לדחות את הערעור;
(2) לבטל את החרשעה ולזכות את הנאשם;
(3) להקל בעונש;
(4) להחמיר בעונש;
(5) להרשיע את הנאשם בעבירה משמעותית שהיא שונה מהעבירה שבה הודשע, אגב שינוי העונש שהוטל על הנאשם או ללא שינוי, ובלבד שהחרשעה נובעת מתוך העדויות שנגבו במשפט.
- ממוניה רשפיה 115. על בית דין לערעור יהולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, ההוראות בדבר שפיטה וסמכויות החלות על בית משפט מחוזי בישוב כבית משפט לערעורים פליליים, בכפוף להוראות פרק זה של התוספת.
- פסק דין סופי 116. פסק דין של בית הדין לערעור הוא סופי.
- תחילת העונש בערעור 117. תחילתו של עונש מאסר הוא מיום קריאת פסק הדין שניהן בערעור, אם לא הורה בית הדין לערעור אחרת.
- תיקון חוק שירות המדינה (משמעת) 8. בסעיף 70 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-41963 -
(1) במקום "בהשעייתם" יבוא "בהשעייתו";
(2) המלים "קציין משטרה גבוה כמשמעותו בפקודת המשטרה, ושל" - יימחקו.

בכור שלום שטרית
שר המשטרה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

4 ס"ה 390, תשכ"ג, עמ' 50.

חוק עבודת הנוער (תיקון מס' 2), תשכ"ג-1963 *

1. בסעיף 12 (א) לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום הרישה יבוא "לא יעבד נער ולא ירכול, בלא שנבדק בדיקה בקורת רפואית".
- תיקון סעיף 12
2. בסעיף 25 לחוק העיקרי, לאחר סעיף קטן (ד) יבוא:
- תיקון סעיף 25
- "(ה) שר העבודה רשאי להתיר העבדת צעיר עד שעה 24.00 במקום שבו עובדים כמשמורת וחנאים מיוחדים מצדיקים זאת; כן רשאי שר העבודה להתיר העבדת צעיר משעה 05.00 בעבודה תקלאית עונתית שבה מקדימים להתחיל בעבודה."
3. בסעיף 26 לחוק העיקרי -
- תיקון סעיף 26
- (1) בסעיף קטן (ב), בסופו, יבוא:
- "היתר לפי סעיף 25 (ה) יהיה כללי למקום או לעבודה שיפורטו בהיתר וינתן לאחר התייעצות בארגון העובדים הארצי המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים וכארגוני מעבידים שלדעת שר העבודה הם נוגעים בדבר";
- (2) לאחר סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) במשלוחי-יד לא-תעשייתיים, כמשמעותם כאמנה בדבר הגבלת עבודת לילה של ילדים ונערים במשלוחי-יד לא-תעשייתיים, 1946², לא יינתן היתר לפי סעיף 25 (א) אלא אם נתמלאו התנאים הקבועים בסימן ג' פסקה 2 לאמנה."

יגאל אלון
שר העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נחקקל בכנסת גיוס י"ט בסיון תשכ"ג (11 ביוני 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 527, תשכ"ב, עמ' 316.

¹ ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 115; חש"ך, עמ' 54.

² כתבי אמנה כרך 2, מס' 56, עמ' 225.

